

UZUPEŁNIA ZDAJĄCY

KOD			PESEL											
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

*miejsce
na naklejkę*

dysleksja

**EGZAMIN MATURALNY
Z JĘZYKA UKRAIŃSKIEGO
POZIOM PODSTAWOWY**

DATA: **24 maja 2016 r.**

GODZINA ROZPOCZĘCIA: **9:00**

CZAS PRACY: **170 minut**

LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: **50**

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 13 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
3. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
4. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
5. Możesz korzystać ze słowników językowych.
6. Na tej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
7. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.



MOU-P1_1P-162

Завдання 1.

Любомир Гузар

Про свободу

Багато разів я чув з різних вуст, що ми, українці, є колосальними індивідуалістами. Маєш свій хутір, маєш родину, землю, сад – власне, що ще потрібно, аби не думати про те, що за парканом, про тих, хто за парканом? [...] Це створювало хитку ілюзію свободи для кожного й не примушувало змагатися за свободу для всіх. Мрії про волю не заважали кожному ставати невільником власного клаптика землі. [...]

Який зв'язок я вбачаю між спільною працею та свободою? Дуже простий. Свобода не є сама в собі цінністю. Свобода – це обставина бути людиною. Свобода – це лишень право творити добро. Свобода не в тому, щоби робити що заманеться. Свобода – то змога служити людям. Чим більше людей усвідомлять таку свободу як природну потребу, тим більше добра вони здатні спільно створити одне для одного, а отже, для цілої країни. Свобода є умовою, вона не є ціллю. Держава може почуватися вільною лише тоді, коли вона спирається на людей, які почувуються справді вільними. Водночас тільки у вільній державі народ може почуватися свободним. Ми спільно повинні збудувати державу, де вільна людина має бути на першому місці. Повна свобода цілої України має складатися з частинок свободи кожного з нас. [...]

Справжні велети духу спроможні бути вільними і в невільній державі. Василь Стус навіть за ґратами лишився вільною людиною, саме тому його смерть у неволі перетворилася на безсмертне утвердження справжньої свободи. Власне, наявність таких людей дозволяла вважати наш народ волелюбним. Але брак таких людей не давав змоги цілому народові стати вільним. [...]

Влада боїться свободи в серцях набагато більше, ніж голодного бунту. Бо голодного можна купити, а вільного – тільки вбити. [...]

Ми не маємо усталеної традиції любові до свободи, тож мусимо її творити разом просто зараз. Треба усвідомити: нам іще тільки належить збудувати справжню, вільну Україну, підмурком якої слугуватимуть внутрішня свобода кожного та повага до свободи кожного. Свобода нам потрібна для того, аби ми нарешті стали собою. [...]

Не слід складати розлогі плани, як хутко змінити одразу всю Україну. Слід змінювати людей, повсякденно й наполегливо. Власним прикладом, переконливим словом. Не треба лякатися, що це триватиме довго. То політики обіцяють облагодіяти всіх і негайно. [...] Кожний, хто ще вчора не думав про те, нащо йому свобода, але замислився над тим сьогодні, є кроком до великої перемоги.

Л. Гузар, *Про свободу*, <http://gazeta.dt.ua>

Завдання 1.1. (0–1)

У другому абзаці автор пише про

- А. те, щоб служити одній людині.
- Б. те, що бунт гарантує свободу.
- В. потребу зміни розуміння поняття свобода.
- Г. те, що державність гарантує свободу.

Завдання 1.2. (0–1)

На основі третього абзацу поясни поняття внутрішньої свободи.

.....
.....

Завдання 1.3. (0–1)

На основі цілого тексту представ ідеал держави, описаний Л. Гузаром. Назви мінімум дві риси.

.....
.....

Завдання 1.4. (0–1)

Поясни функцію риторичного запитання в 2 абзаці.

.....
.....
.....
.....

Завдання 1.5. (0–1)

Запиши синоніми до слів із 6 абзацу:

хутко –

повсякденно –

Завдання 1.6. (0–2)

Яку функцію виконує цей текст? Обґрунтуй свою думку.

.....
.....
.....

Завдання 2.

Ярина Винницька

Наш Banksy

Стрит-арт-художник #Sociopath про соціальне мистецтво

Стрит-арт – мистецтво на межі закону. Таким був сам Майдан – стрит-артом на межі закону та мистецтва. І тоді нам справді дуже бракувало цього скандально відомого англійського художника Бенксі, лаконічного й точного, як контрольний вистріл у голову. Нам був потрібен свій майстер стрит-арту, який сконденсує всі наші

переживання, допоможе сформулювати те, що ми самі ще не усвідомлюємо, відкрито скаже те, у чому боїмося зізнатися навіть самим собі. Адже стрит-арт – це своєрідний неокортекс* суспільства, його чорно-біле чи кольорове сновидіння, що з’являється на стінах комунального майна тоді, коли суспільний мозок опрацював інформацію і видає готову картинку-рішення, яка потім стає предметом психоаналізу, мистецьких дискусій і національної терапії. [...]

Графіті #Sociopath вибухнуло на Грушевського разом із першими гранатами. Його осколки поцілили просто в серце. Трилогія «Ікони революції» – Шевченко в бандані, Леся Українка в протигазі, Франко в будівельній касці.[...]

Ось як каже сам автор:

«#Sociopath – це моє внутрішнє відчуття позасистемності як такої. Починаючи від суспільно нав’язаних векторів і закінчуючи внутрішніми мотиваціями до творчості, система зобов’язує до рамок. Зобов’язує і нав’язує. А мистецтво, тим більше соціальне, вільне. Моя творчість має на меті «лікувати хронічні хвороби» соціального суспільства [...].

Стіни для вуличного художника – це найперший і найдоступніший спосіб достукатися соціальними меседжами до якнайбільшої аудиторії. Малювання на стінах [...] дає дозу адреналіну і відчуття простору. А те збуджує. І коли вдень стоїш здалека біля картини на стіні, яку створив у нічній самоті, а люди, які проходять повз, роздивляються її і я бачу їхню емоційну реакцію, бачу, що моя ідея резонує з їхніми внутрішніми відчуттями, то це чиста радість. [...]

«Ікони Революції» – це посвята Героям, живим і загиблим. Але то не перші роботи, які я створив на Майдані. Перші, намальовані на дерев’яних будиночках, згоріли в лютневій битві під час зачистки Майдану. «Ікони» ж побували в полоні, коли беркутівці захопили периметр Грушевського. Переживав, як вони там, чи живі. Але знав, що навіть якщо їх знищать, то обов’язково відновлю. Не можу пригадати, як спала на думку ідея. Їх радше створило те середовище, що було на Грушевського: незламний український дух, що вистояв навіть на 20-градусному морозі за правду. [...] 12-та сотня обіцяла взяти їх під скло на пам’ять про Революцію гідності».

* неокортекс, лат. *neocortex* – нова кора, нові області кори головного мозку, які у нижчих ссавців тільки намічені, а у людини становлять основну частину кори.

Я. Винницька, *Hau Banksy*. Стрит-арт-художник #Sociopath про соціальне мистецтво, <https://tozмова.wordpress.com>

Завдання 2.1. (0–1)

Що об’єднує Майдан і стрит-арт? Назви схожу рису.

.....

.....

Завдання 2.2. (0–2)

Напиши план тексту (4 речення).

.....

.....

.....

.....

.....

Завдання 2.3. (0–1)

На основі цілого фрагменту поясни головне завдання стрит-арту. Це мистецтво повинно

- А. інформувати якнайбільшу аудиторію.
- Б. бути пов'язане з традицією.
- В. спиратися на чітку систему.
- Г. заперечувати позасистемність.

Завдання 2.4. (0–1)

Який зв'язок між двома текстами? Обґрунтуй свою думку.

.....

.....

.....

Завдання 2.5. (0–1)

Випиши з тексту одне метафоричне сформулювання.

.....

.....

.....

Завдання 3.

Wybierz jeden temat i napisz wypracowanie.

Тема 1. Місто – простір єдності чи поділів? Поміркуй над проблемою, беручи до уваги наведені уривки твору Юрія Андруховича *Місто-корабель*, звернися до інших текстів культури. Твоя робота повинна налічувати мінімум 250 слів.

Юрій Андрухович

Місто-корабель

Львів лежить посередині світу. Того Старого Світу, який був плаский, тримався на китах, чи, за іншими версіями, на черепаші, а найвіддаленішою його околицею була Індія, об береги якої розбивалися хвилі Дунаю, Нілу чи, можливо, Океану.

Навіть львівська рослинність зберегла незаперечні ознаки цієї «всьогості». Балтійська сосна і кримський кипарис без проблем співіснують у львівських садах, кожен з яких сміливо можна було б назвати ботанічним.

Ми, люди, є створіннями нерозважними і невдячними, приреченими на те, аби вічно щось тратити. Ніколи не дооцінюємо того, що маємо, чим обдаровані згори. [...]

Ідилічне й безболісне нашарування культур є міфом. І я не певен у тому, чи цей міф не шкідливий.

Одна з моїх улюблених книжок *Історичні проходи по Львові* Івана Крип'якевича містить печальний розділ про вже неіснуючі святині. Часом себе запитую: якби ця книжка було написано не 1931 року, а нині – наскільки довшим і гнітючішим був би цей розділ? Мені бракує у Львові Золотої Рози. Мені бракує татарської мечеті й татарського цвинтаря десь під Високим Замком – у XVII ст. його ще показувано заїжджим збирачам вражень. Мені бракує багатьох інших речей, серед яких були і щорічні львівські карнавали, і недільні банкети для жебраків, і напівфантастичний звіринець в околицях Погулянки. Дехто з нас прагне порятувати їх бодай віршованим рядком. Але вони зазвичай не даються і вислизають. Бо Львів – це насправді корабель-привид.

Нашарування культур – це не тільки свято стертих кордонів, – це також і кров, бруд, етнічні чистки, людожерство, депортації. Напевно, я обмовився і повинен би був говорити про «нашарування антикультур». Адже й воно неминуче у поліетнічних середовищах. [...]

Теза про неподільність культури не завше виглядає переконливо. Культура Півночі й культура Півдня, культура Сходу і культура Заходу (зважмо при цьому, що існують також Північний Схід і Південний Захід, і вони мають своїх антиподів, і все це має безліч нюансів) є поняттями настільки ж невизначеними, наскільки й непоєднаними. І тільки доброю милістю Того, Хто Роздає Географію, часом вдається щось із чимсь поєднати. До того ж, на просто-таки смішній підставі – наприклад, вододілу двох морських басейнів. Але завдяки цьому саме тут і зараз, наприкінці століття і тисячоліття, маємо чудову нагоду бути пасажиром одного з кораблів, який пливе, як здається нам, у загалом передбачуваному напрямі. Можливо, це навіть ковчег, де, як завжди у старому еkleктичному Львові, нас зібрано, щоб урятувати кожної тварі по парі. Можливі й інші метафори з кораблями – п'яний корабель, корабель дурнів, корабель смерті. А може, як у Рота, – місто стертих кордонів, пливучий Трієст, мандрівний Львів, Львув, Львов, Лемберг, Леополіс, Сингапур...

Ю. Андрухович, *Місто-корабель*, <http://chtyvo.org.ua>

Тема 2. Проаналізуй наведений твір. Визнач тезу й обґрунтуй її. Твоя робота повинна налічувати мінімум 250 слів.

Євген Маланюк

***Псалми степу
(фрагмент)***

Прости, прости за богохульні вірші,
Прости тверді, зневажливі слова!
Гіркий наш вік, а ми ще, може, й гірші,
Гірки й пісні глуха душа співа.

Під грім гармат, під вітру подих дикий
Гула дудонь з-під варварських копит,—
Ми не зазнали іншої музики
І інших слів в вогні залізних літ.

Десь мудрим сном в архівах спали книги,
Ми з них хіба палили цигарки.
Напіврусини, напівпеченіги,
Наш навіть сміх був хмурий і гіркий.

Тож не дивуйсь, що, визволившись з брану,
Ти, зранена, зустріла нас, синів,
Що в дикім захваті ятрили кожну рану
Шаршавими руками дикунів.

Що в дикій пристрасті Твоє тулили тіло,
І кожний рвав до себе і радів.
А кров текла... І Ти заохолоділа
В палких руках закоханих катів.

Тепер, коли кругом руїни й вітер,
Я припадаю знов до Твоїх ніг,—
Прости, прости,— молю, неvtішний митар,
Прости, що я — останній печеніг,

Прости, що я не син, не син Тобі ще,
Бо й Ти — не мати, бранко степова!
З Твоїх степів летять птахи зловіщі,
А я творю зневажливі слова.

В таборі. 3–7.IX.1923.

<http://www.poetryclub.com.ua>

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)